Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Guzun Corneliu
Dosarul nr. 3a-1027/25
2-23039119-02-3a-25032025

D E C I Z I E
dispozitiv

20 august 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Mîra Ghenadie
Judecători Sîrbu Victoria și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 decembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Corcodel Vladislav împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la constatarea faptelor, impunerea la acțiune, anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 decembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Mîra Ghenadie

Judecători Sîrbu Victoria

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Guzun Corneliu
Dosarul nr. 3a-1027/25
2-23039119-02-3a-25032025

D E C I Z I E

20 august 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Mîra Ghenadie
Judecători Sîrbu Victoria și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 decembrie 2024,

adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Corcodel Vladislav împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la constatarea faptelor, impunerea la acțiune, anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile din acțiune

La data de 16 martie 2023, Corcodel Vladislav s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând:

- anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016;

- repunerea în funcția deținută anterior sau în oricare altă, echivalentă cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu 30 decembrie 2016 până la momentul restabilii în funcție;

- achitarea tuturor drepturilor salariale (*salariu de funcție, sporuri și indemnizații*) care i se cuvin pentru perioada 30 decembrie 2016 - până în prezent.

Având în vedere complexitatea acțiunii înaintate, precum și necesitatea de a asigura o prezentare completă și fidelă a susținerilor părților, pentru a evita omisiunea unor elemente esențiale de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, instanța consideră oportună redarea identică a conținutului acesteia în cuprinsul prezentului act judecătoresc.

Astfel, în argumentarea acțiunii s-a menționat că la data de 27 ianuarie 2023, Corcodel Vladislav a depus în adresa Inspectoratului General de Poliție, o cerere prealabilă prin care a solicitat: 1) Dispunerea efectuării anchetei de serviciu suplimentare, întru stabilirea tuturor circumstanțelor și motivelor absenței sale de la serviciu în perioada decembrie 2016, prin prisma circumstanțelor noi apărute și anume adoptarea ordonanței de scoatere a sa de sub urmărire penală din 22 aprilie 2021; 2) Evaluarea legalității și obiectivității anchetei de serviciu, desfășurate de către angajații IGP, soldată cu emiterea ordinului nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016; 3) Anularea ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016; 4) Repunerea lui Corcodel Vladislav în funcția deținută anterior sau în oricare altă, echivalentă cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu 30 decembrie 2016 până la momentul restabilii în funcție; 5) Achitarea tuturor drepturilor salariale (salariu de funcție, sporuri și indemnizații) care i se cuvin pentru perioada 30 decembrie 2016 - până în prezent.

După expirarea termenului de 30 zile, Corcodel Vladislav nu a fost contactat de către reprezentanții Inspectoratului, nu i-a fost comunicat sau expediat nici un răspuns cu privire la rezultatele examinării cererii prealabile depuse, nu a fost informat cu privire la prelungirea termenului de examinare a cererii.

Astfel, la 07 martie 2023 în adresa Inspectoratului a mai fost depusă o cerere, înregistrată cu nr. C-934/23 prin care a solicitat: 1) emiterea unui act administrativ legal și întemeiat cu privire la rezultatele examinării cererii prealabile din 27 ianuarie 2023; 2) comunicarea motivelor ce au dus la omiterea termenului de examinare a cererii; 3) sancționarea persoanelor vinovate de încălcarea legislației.

Însă și această solicitare a rămas fără răspuns, motiv pentru care s-a adresat cu acțiunea dată.

În fapt, reclamantul a relatat că, a fost ofițer de carieră al poliției, ce deținea grad special - colonel, angajat al Ministerului Afacerilor Interne din anul 1994, iar ulterior demis în anul 2016.

Demiterea a fost făcută cu concursul factorilor de decizie compromiși din cadrul MAI și IGP (Jizdan Al., Pânzari Al., Cavcaliuc Gh., etc.).

Relatează despre faptul că, pe parcursul anilor 2013-2016, a deconspirat la nivel național și european, multiple nuclee criminale transfrontaliere, specializate în contrabanda cu tutun și produse de tutungerie, au fost demascate și confiscate cantități imense de produse de contrabandă și contrafăcute, au fost deconspirate/investigate/documentate scheme infracționale și filiere de tranzit a canalelor de contrabandă cu produse de tutungerie și spălare de bani etc.

Unul din dosarele de rezonanță care a declanșat persecutarea sa, a membrilor familiei, rudelor și cunoștințelor apropiate este cauza penală nr. *****, pornită în anul 2013, ce constituia 787 volume cu material probatoriu acumulat, atât la nivel național, cât și la nivel European.

A mai explicat că în destructurarea nucleelor criminale transfrontaliere vizate de cauza penală de referință, au participat organizațiile europene anti-fraudă (EUROJUST, OLAF, SELEC, EUBAM, INTERPOL, EUROPOL) în cadrul Echipelor Comune de Investigații (ECI-JIT) cu 9 state europene (România, Bulgaria, Grecia, Italia, Marea Britanie, Letonia, Lituania, Spania, Polonia).

Ca rezultat au fost demascate și documentate 26 nuclee criminale transfrontaliere, ce constituie 208 membri activi, implicați în scheme infracționale transfrontaliere de contrabandă cu produse de tutungerie și spălare de bani, cu implicarea politicienilor și funcționarilor de rang înalt inclusiv din cadrul Procuraturii Generale, PCCOCS, Procuraturii Anticorupție, Centrului Național Anticorupție și Inspectoratului General de Poliție al MAI, care acordau protecție la cel mai înalt nivel pe teritoriul Republicii Moldova.

A indicat despre faptul că echipa comună de anchetă (ECA/ECI/JIT/ACORD) a fost constituită în conformitate cu art. 13 din Convenția privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene din 28 mai 2000 și Decizia - cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă, la fel, în conformitate cu cel de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind asistența juridică reciprocă în materie penală din 10 aprilie 1959 (art. 20) a Consiliului Europei semnat de Republica Moldova la data de 10 iulie 2014 și dispozițiile referitoare la legislația Moldovei care permit încheierea unei Echipe Comune de Anchetă colaborare în comun cu Echipele Comune de Investigație - art. 540 Cod procedură penală, „Echipe Comune de Investigații”, art. 33-1 din Legea cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, din 01 decembrie 2006 și al doilea protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind asistența juridică în materie penală, semnat în anul 2001.

Obiectivele Acordului European de Constituire a Echipei Comune de Anchetă colaborare în comun cu Echipele Comune de Investigație (ECA/ECI/JIT/ACORD), urmărea scopul de a facilita/înlesni investigațiile din Republica Moldova și

România și alte state europene membri a (ECA/ECI), desfășurate în cadrul dosarelor penale, în care se efectuează pe linia infracțiunilor de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă a unui astfel de grup, contrabanda și spălare de bani.

Scopul general al Echipelor Comune de Investigație (ECA/ECI/JIT/ACORD), a fost de a destructura, aresta și trage la răspundere penală persoanele aflate în palierul superior al organizației criminale transfrontaliere, precum și de asigura recuperarea prejudiciilor de miliarde cauzate atât bugetului Republicii Moldova, cât și bugetului statelor Europene.

Reclamantul a indicat că cele invocate, reflectă activitatea lui și respectiv consecințele ce au survenit ca urmare a acțiunilor sale, acțiuni ce au deranjat multiple nuclee criminale, ce au recurs la organele de drept, pe post de bâtă pentru a-l reduce la tăcere și a-l înlătura de la investigarea grupărilor criminale transfrontaliere.

Susține că la finele anului 2016, în privința lui abuziv și fără nici un temei legal, i-au fost pornite mai multe cauze penale, instrumentate de către Procuratura Anticorupție.

Atrage atenția că prima cauză penală pe pretinsa îmbogățire ilegală conform prevederilor art. 330^2 Cod penal a fost pornită la 30 septembrie 2016, în baza unui denunț anonim, care nu a fost înregistrat oficial în adresa organelor de drept și nesupus unui control prealabil în modul prevăzut de cadrul normativ în vigoare, prin aplicarea retroactivă a legii penale și fără a proba săvârșirea faptei generatoare de venituri ilicite.

Reclamantul a făcut referință la constatările procurorului în Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale - Căruceru Vladislav care în ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Corcodel Vladislav a indicat expres că: *Necesită a se menționa, în context, că în privința faptelor expuse în adresarea anonimă, în contradicție cu prevederile art. 263 alin. (8) Cod de procedură penală, în acord cu care plângerile si denunțurile anonime nu pot servi temei pentru pornirea urmăririi penale, însă, în urma controlului efectuat în temeiul acestor plângeri sau denunțuri, organul de urmărire penală se poate autosesiza în vederea urmăririi penale", nu s-a efectuat controlul corespunzător. Factologia celor nuanțate indică asupra existentei unei probleme serioase cu privire la aspectul legalității începerii urmăririi penale*.

La fel, în ordonanța sa procurorul a constat că în prezența unei urmăriri penale pornite ilegal, cu elementul vădit de „ultra vires", ce-i responsabili de instrumentarea cauzei, au declanșat efectuarea măsurilor speciale de investigație, reieșitul din constatările făcute, prin faptul necesității identificării persoanelor implicate în obținerea bunurilor și activelor a căror valoare depășesc substanțial

mijloacele dobândite, și care nu aveau cum să fie obținute licit, localizarea depozitării acestora, identificarea metodei tranzacțiilor ilicite, stabilirea locurilor de stocare a mijloacelor financiare obținute din afaceri tenebre, cum ar fi urmărirea vizuală și documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare (GPS), ori prin alte mijloace tehnice a acțiunilor lui Corcodel Vladislav și altor persoane fizice (cet. Digori Tamara), acțiuni nespecifice documentării îmbogățirii ilicite, ceea ce și a derivat din irelevanța celor obținute de pe urma realizării acestora".

Reclamantul a mai menționat că, despre instrumentarea cauzei date, conducerea IGP a cunoscut. Or, la solicitarea procurorului de caz, un angajat al Direcției nr. 5 a INI al IGP Bacalu Alexandru, a fost delegat de către conducerea IGP în grupul de lucru pe dosar.

Faptul vizării lui Corcodel Vladislav într-o cauză penală vădit fabricată și pornită contrar prevederilor legii, nu a servit temei suficient pentru conducerea IGP să-l suspende pe durata desfășurării acțiunilor de urmărire penală.

Fiind colaborator de poliție cu experiență, reclamantul a sesizat din start că este subiectul unor investigații și măsuri operative (*filaj, supraveghere a domiciliului, mijlocului de transport, accesarea biroului de serviciu și safeului, etc*), fapt despre care a anunțat conducerea IGP prin raport detailat, în care relata măsurile de investigație la care este supus, circumstanțele lor și a solicitat adoptarea unei poziții din partea conducerii IGP (*adresare nemijlocită către Pânzari A. și Cavcaliuc Gh.*).

La raportul depus și înregistrat, nu a primit nici o reacție, fapt ce, în opinia reclamantului, denotă suplimentar, că conducerea IGP la acel moment cunoștea că Corcodel Vladislav este subiectul unui dosar penal și măsurilor operative de investigație.

Ulterior, la data de 18 decembrie 2016, angajații CNA și Procuraturii Anticorupție, au organizat un flagrant de primire unor mijloace financiare de către un angajat al IGP - Busuioc Octavian și Serviciul Vamal - Guzic Maxim.

Imediat după aceasta, deși Corcodel Vladislav nu era la fața locului și nu cunoștea despre acțiunile ilegale comise de persoanele sus indicate, inclusiv despre acțiunile procurorilor Procuraturii Anticorupție, care au reținut persoanele date, la domiciliu lui s-au prezentat angajații CNA pentru a-l reține.

A menționat reclamantul că pe parcursul lunii noiembrie - decembrie 2016, Corcodel Vladislav primea semnale și mesaje de la diverse persoane, care îi comunicau că în timpul apropiat urmează să fie reținut sub varii pretexte și încarcerat, ca apoi fiind supus unor torturi fizice și psihologice, să recunoască fapte care i se imputau, ulterior fiind condamnat.

Suplimentar, reclamantul a indicat că cunoscând cu certitudine că viața și sănătatea sa și a rudelor sale este pusă în primejdie, la primele semnale că este

așteptat la domiciliu pentru a fi reținut și plasat în arest, s-a eschivat de la organul de urmărire penală, în speță Procuratura Anticorupție, fiind într-un loc sigur.

Anume din aceste motive - temerea reală pentru viața și sănătatea sa, au servit motiv pentru eschivarea de la procurorii compromiși și corupți, iar în final neprezentarea lui Corcodel Vladislav la serviciu.

Indică despre faptul că sunt multiple cazuri de rezonanță relevante care demonstrează că persoanele incomode, au fost abuziv și ilegal persecutate, încarcerate și condamnate, ca ulterior să fie achitate și reabilitate în drepturi fiind constatate încălcările admise de către organele procuraturii (*cazul Petic, cazul Tranga, cazul Mustață, cazul Stati, cazul Borș, etc*).

A susținut că pentru a nu fi victima acestor tratamente și fărădelegi, a decis să se eschiveze de la procurori și să nu se prezinte la serviciul, catalogând situația dată ca legitimă apărare și forță majoră.

Ulterior, urmare a schimbărilor democratice în clasa politică și intrarea în albia legalității a instituțiilor statului, după analiza imparțială și obiectivă a tuturor circumstanțelor, temeiurilor de fapt și de drept de învinuire în comiterea unor ilegalități care se regăseau în cauza penală nr. *****, cauza penală a fost transferată în Procuratura Generală.

La 22 aprilie 2021, de către organul procuraturii, a fost emisă ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Corcodel Vladislav, pe motivul inexistenței faptei infracționale prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal și clasarea cauzei penale nr. *****pe motivul inexistenței vreunei fapte infracționale.

Reclamantul a indicat că analizând cauzele penale pornite ilegal și acțiunile abuzive a unor factori de decizie (*în speță Centrul Național Anticorupție, Procuratura Anticorupție, Judecătorii de instrucție, etc...*) a ajuns la concluzia că statul prin organele sale de drept a admis violarea flagrantă a principiilor fundamentale a drepturilor omului.

Aceste suspiciuni, cum ar fi fabricarea dosarului, pornirea ilegală a urmăririi penale, punerea ilegală sub învinuire, aplicarea abuzivă a măsurilor de constrângere, determinarea martorilor de a face declarații calomnioase, și-au regăsit confirmare în ordonanța din 22 aprilie 2021 adoptată de către Procurorul în Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale - Căruceru Vladislav.

Ordonanța în cauză a fost reconfirmată prin ordonanța Procurorului General - Stoianoglo Alexandru din 21 mai 2021, precum și prin încheierea definitivă și irevocabilă la 23 iunie 2021 (*dat fiind faptului că nu a fost contestată în temeni legali*) a judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana - Corcea Nicolae din 07 iunie 2021.

Suplimentar a menționat că în ordonanța de referință din 22 aprilie 2021, este expres indicat că: „*în această ipoteză, se atestă că și în prezentul caz s-a acționat*

analogic celor în privința cărora s-au făcut intervenții de modificare, întregul raționament avut în vedere de cei responsabili de investigarea cazului s-a fundamentat doar pe ideea de a demonstra vinovăția lui Vladislav Corcodel și pe probe administrate cu încălcarea gravă a normelor procedurii penale, care să dovedească existența infracțiunilor de îmbogățire ilicită și de corupere pasivă, astfel cum sunt acestea incriminate de Codul penal.

Concluzionând cele arătate, este de reținut că probatoriul administrat în cauză, reprezintă nu altceva decât prezumții de fapt care depășesc orice limită, fiind nu doar excesive, dar arbitrare si, respectiv, nu poate forma convingerea asupra existenței în acțiunile Vladislav Corcodel a faptelor infracționale de mai sus, impunându-se scoaterea acestuia de sub urmărire penală".

A mai indicat reclamantul că procurorul de caz constată cu certitudine că Corcodel Vladislav a fost victima unei nelegiuiri, a fost persecutat pe nedrept, i-au fost aplicate abuziv măsurile de constrângere, a fost ilegal anunțat în căutare, etc.

Cum s-a indicat anterior, anume aceste circumstanțe cum ar fi punerea ilegală sub învinuire, eliberarea unui mandat de arestare, au servit temeiuri reale ale eschivării lui Corcodel Vladislav de la organele de drept și în consecință neprezentarea sa la serviciu.

Relatează reclamantul că, temei legal pentru emiterea ordinului 686 ef. din 30 decembrie 2016 de sancționare disciplinară cu concediere, este indicat art. 9 alin. (2) lit. b) și d) Codul muncii care prevede că salariatul este obligat să îndeplinească normele de muncă stabilite și să respecte disciplina muncii.

Totodată, ca temei este indicat și art. 26 alin. (1) lit. c) al Legii 320 din 27 decembrie 2012, care prevede obligațiile polițistului și anume că, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute.

În context a menționat că, din analiza ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare cu concedierea nr. 686 ef, prin prisma articolului 206 Codul muncii, constată că norma precitată prevede: "(1) Pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (*în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g)-r*). (5) La aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective".

În același timp, art. 86 Codul muncii, prevede expres că: (1) Concedierea - desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată - se admite pentru următoarele motive: h) absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (*fără a ține cont de pauza de masă*) în timpul zilei de muncă.

Reclamantul susține că nici unul din aceste motive de drept, nu a fost menționat ca temei în ordinul de sancționare disciplinară nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016, fapt care este o încălcare a prevederilor legislației muncii, care obligă angajatorul la concediere ca măsură disciplinară să indice nu doar expunerea factologică, precum și obligațiile prin prisma Codului muncii, dar și norme din Cod care sunt la baza legală a sancțiunii disciplinare.

Din materialele anchetei de serviciu, reiese cert că conducerea IGP cunoștea că în privința lui Corcodel Vladislav este pornită cauza penală, iar subdiviziunile INI al IGP, au pornit și dosar de căutare.

A reiterat că temei obiectiv pentru neprezentarea lui la serviciu, au servit temerile reale pentru viața și sănătatea sa, și membrilor familiei sale, care doar în interval de 2-3 zile au fost supuși multiplelor percheziții la domiciliu, automobile, percheziții corporale, au fost ridicate toate mijloacele financiare a părinților săi și soției, astfel ultimii au rămas fără surse financiare de existență. Anume aceste aspecte, brutalitatea și agresivitatea acțiunilor deplasate și neîntemeiate a angajaților CNA și Procuraturii Anticorupție, au determinat reclamantul Corcodel Vladislav să se eschiveze de la prezentarea la serviciu, motiv care este obiectiv și legal. Or, suspiciunile sale privind caracterul formal și de comandă a represiunilor sale, a fost demonstrat în Ordonanța din 22 aprilie 2021 de scoaterea a lui Corcodel Vladislav de sub urmărire penală.

Alt aspect, ce denotă inclusiv caracterul formal și superficial și comandat al anchetei de serviciu, este faptul că deși prin caracteristica superiorului său - Bacoș Alexei, anterior nu a avut careva sancțiuni disciplinare, a fost menționat cu diferite distincții pentru rezultatele în activitate profesională, inclusiv nu a beneficiat în ultimii șase ani de concediul anual - conducerea IGP, îi aplică cea mai severă sancțiune, fără a avea o certitudine care este starea sa la moment, nu este prezent pe motiv de sănătate sau alte circumstanțe obiective.

La materialele anchetei de serviciu, este doar anexat raportul conducerii spitalului MAI care declară că Corcodel Vladislav nu este în concediu medical și nu este spitalizat, alte careva interpelări în instituțiile medicale din Chișinău sau Republica Moldova - lipsesc.

Totodată, reclamantul susține că un alt aspect care denotă superficialitatea anchetei de serviciu, este faptul că la solicitările verbale *(a lui Morari Viorel și Furtună Victoria*), angajații IGP în special Piterschii Eugenii, punea la dispoziția lor (*fără a avea solicitare scrisă*), datele cu caracter personal a lui Corcodel Vladislav, în speță ordinul de sancționare prin concediere și imaginile video din sediul INI și IGP, informații care nu au nici o tangență cu dosarul fabricat lui Corcodel Vladislav și învinuirile aduse, astfel conturându-se atitudinea servilă față de procurorii anticorupție, care sau adeverit ulterior cu grave probleme de integritate și de ordin penal.

A menționat reclamantul că la etapa incipientă în perioada imediat următoare concedierii sale, prin intermediul avocatului său, a contestat legalitatea ordinului. Însă, fiind privat de a avea acces la toate materialele anchetei de serviciu, poziția de apărare a fost din start viciată și compromisă, la polul opus fiind declarațiile juristului IGP și reprezentantului Procuraturii Anticorupție, care făceau referire la ordonanța de punere a lui Corcodel Vladislav sub învinuire și anunțare în căutare.

Atrage atenția instanței că după achitarea integrală de învinuirile aduse lui, a solicitat în instanța de judecată (Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție), reluarea cauzei, pe motivul apariției circumstanțelor noi, care nu au fost cunoscute la momentul examinării în anul 2017.

Instanțele sus numite, nu s-au expus pe fondul cauzei, ci au respins cererile pe unicul motiv - depuse tardiv, termenul de contestare fiind expirat.

A indicat reclamantul că, ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a fost adoptată doar în aprilie 2021 și care a demonstrat indubitabil faptul persecutării ilegale a lui Corcodel Vladislav de către exponenții organelor de drept.

Generalizând cele invocate mai sus, reclamantul notează că a fost scos de sub învinuire pe toate capetele de acuzare, pe motivul lipsei faptelor infracțiunii în acțiunile sale, suportă în continuare consecințele defavorabile urmare acțiunilor abuzive a factorilor de conducere din cadrul IGP, prin concedierea sa pripită și neîntemeiată, cu încălcarea procedurilor în special forma și conținutul anchetei de serviciu și asprimea sancțiunii aplicate, fără oferirea unui posibil mecanism de expunere personală asupra motivelor reale de absentare de la serviciu.

În urma acțiunilor conducerii IGP din perioada anului 2016 și hotărârilor instanțelor de judecată naționale, care au examinat acțiunea lui cu privire la anularea actului administrativ ilegal și neîntemeiat, statul Republica Moldova a violat mai multe drepturi fundamentale ale sale, iar actualmente, adresarea la înalta Curtea Europeană a Drepturilor Omului este unica soluție pentru repunerea sa în drepturi și garantarea respectării principiilor fundamentale a unui stat de drept.

Cu referire la prevederile art. 21, 60 Cod administrativ, reclamantul a indicat că din momentul depunerii cererii prealabile, autoritatea publică, în speță Inspectoratul General al Poliției, nu a oferit nici un răspuns, nu a emis nici un act administrativ cu caracter individual și nu a informat despre eventuala prelungire a termenului de examinare, fapt care contravine prevederilor art. 60 Cod administrativ.

Cu trimitere la art. 64, 189 Cod administrativ, reclamantul consideră că prin neoferirea unui răspuns în termenii stabiliți, i-au fost lezate nejustificat drepturile și interesele legitime, urmând a fi înaintată o acțiune în instanța de judecată, pentru repunerea sa în drepturi, în vederea constatării încălcărilor admise de către conducerea IGP în procesul examinării cererii prealabile, prin neoferirea răspunsului la cererea prealabilă în termenul stabilit și obligarea conducerii IGP cu

privire la dispunerea efectuării anchetei de serviciu suplimentare, întru stabilirea tuturor circumstanțelor și motivelor absenței lui de la serviciu în perioada decembrie 2016, prin prisma circumstanțelor noi apărute și anume adoptarea a ordonanței de scoatere a lui Corcodel Vladislav de sub urmărire penală din 22 aprilie 2021.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 02 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de Corcodel Vladislav a fost admisă parțial și, respectiv:

- Anulat ordinul nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție - Corcodel Vladislav, ca fiind ilegal;
- Restabilit reclamantul Corcodel Vladislav în funcția deținută anterior sau într-o altă funcție echivalentă, cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu 30 decembrie 2016, până la momentul restabilirii în funcție;
- Încasate din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Corcodel Vladislav, drepturile salariale în conformitate cu art. 90 alin. (2) Codul muncii.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului

La 03 decembrie 2024, Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului – comisar Ursu Ala, șef al Serviciului juridic și relații cu publicul al Inspectoratului național de investigații al Inspectoratului General al Poliției, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 02 decembrie 2024, iar la data de 21 martie 2025 a fost înregistrată cererea de apel motivată, fiind solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă integral acțiunea depusă de Corcodel Vladislav.

În vederea asigurării prezentării completă a argumentelor din apel, instanța reține că în sensul inadmisibilității acțiunii, partea apelantă a remarcat că, la 18 mai 2017, Corcodel Vladislav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016 „*Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul Inspectoratului național de investigații, colonel de poliție Vladislav Corcodel*”, prin care a fost sancționat disciplinar cu concediere, restabilirea în funcția anterior deținută și repararea prejudiciului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 06 iulie 2017 (*menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018 - în ordine de*

apel, la rândul său rămasă în vigoare după încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2021 și 30 mai 2022 - în ordine de revizuire, ultima încheiere fiind menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022), cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Apelantul subliniază că cererea lui Corcodel Vladislav redă argumente identice cu cele invocate în cererea de revizuire din 21 iulie 2021 și în recursul din 24 iunie 2022, respins definitiv prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022. Potrivit acelei decizii, circumstanțele nou-descoperite sunt fapte juridice esențiale pentru soluționarea cauzei, existente înainte de pronunțarea hotărârii, dar necunoscute revizuentului, care trebuie să dovedească diligența în aflarea lor. Curtea a analizat aceste aspecte și pentru a evita hotărâri contradictorii, a respins cererea, subliniind că litigiile irevocabile nu pot fi redeschise prin reluarea acelorași argumente.

Totodată, apelantul a remarcat că toate argumentele invocate în cerere țin de acțiunile organelor de drept, reglementate de Codul de procedură penală, iar actul contestat este unul administrativ, reglementat de Codul administrativ.

De altfel, legătura cauzală invocată de Corcodel Vladislav se încadrează în Legea nr. 1545/1998 privind repararea prejudiciilor cauzate prin acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor.

Mai mult, legalitatea ordinului nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016, prin care Corcodel Vladislav a fost sancționat disciplinar, a fost confirmată până la decizia Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022.

În interpretarea corectă a prevederilor relevante speței, instanța ierarhic superioară a relevat că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii. Circumstanțele nou-descoperite pot fi definite ca totalitatea de fapte juridice *(obiect al probației)* care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, ce au importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, și dacă revizuentul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

În acest context, apelantul a menționat că, acțiunea nu îndeplinește condițiile de admisibilitate din Codul administrativ, nefiind demonstrată încălcarea unui drept al reclamantului prin actele contestate.

În altă ordine de idei, cu referire la fondul cauzei, partea apelantă a menționat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016, *inter alia*, s-a dispus sancționarea cu concediere din Poliție a șefului secției

nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului Național de Investigații - colonel de poliție Corcodel Vladislav, pentru încălcarea prevederilor alin. (2) lit. b) și d) Codul muncii, art. 26 alin (1) lit. c) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, iar în conținutului actului respectiv se reflectă: - autosesizarea din 19 decembrie 2016 cu privire la neprezentarea la serviciu; cererea lui Corcodel Vladislav din 20 decembrie 2016 de încetare a serviciului, *suspectată ca fiind semnată de altă persoană, fapt ce a dus la o anchetă de serviciu*; - pornirea la 15 decembrie 2016 a unei cauze penale pentru corupere pasivă (*art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal*) împotriva lui Corcodel Vladislav și a altui ofițer; - confirmarea absenței lui Corcodel de către superiori și colegi; - tabelul de evidență a timpului de muncă, semnat de șeful Direcției nr. 3, Bacoș Alexei, ce confirmă absența lui Corcodel Vladislav din 19 decembrie 2016.

În context, apelantul a menționat că, din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă că reclamantul Corcodel Vladislav activând în funcția de șef secție nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, a lipsit de la muncă în perioada 19 decembrie 2016 – 30 decembrie 2016 (data concedierii). De altfel, absența de la serviciu nu a fost contestată, iar pe marginea anchetei de serviciu a fost emisă decizie definitivă și irevocabilă.

Or, prin prisma aspectelor respective, instanța superioară a conchis că revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată. Respectiv, instanța de recurs a dat o apreciere ca fiind întemeiată concluzia instanței de revizuire de respingere a cererii de revizuire înaintată de Corcodel Vladislav, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018.

La rândul său, la 16 aprilie 2025 intimatul Corcodel Vladislav, a prezentat o referință asupra apelului declarat de Inspectoratul General al Poliției, cu completările ulterioare, prin care a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de fond.

Termenul de declarare a apelului

Potrivit art. 232 alin. (1) și (2) Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din analiza lucrărilor cauzei, rezultă că înaintând la 03 decembrie 2024 apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 decembrie 2024 și respectiv, după recepționarea la 06 martie 2025 a hotărârii

motivate, înaintând apel motivat la 21 martie 2025, Inspectoratul General al Poliției s-a încadrat în termenii de procedură pentru depunerea cererii de apel.

Argumentele părților în cadrul procesului de judecată

La ședința de judecată, reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției – Ursu Ala, a susținut argumentele invocate în cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia precum a fost formulată.

Intimatul Corcodel Vladislav și reprezentantul acestuia, avocatul Hotineanu Anatolie, în ședința judiciară a instanței de apel au pledat pentru respingerea apelului, reiterând argumentele de fapt și de drept expuse în referință.

Aprecierea instanței de apel

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În materie de drept, potrivit art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel respinge apelul.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin. (1) – (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod.

Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În context, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Totodată, reieșind din obiectul acțiunii (*verificarea legalității ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016, prin care s-a dispus sancționarea cu concediere a lui Corcodel Vladislav*), Completul de judecată consideră oportun de a face referire la normele legale aplicabile la data emiterii actului contestat.

Astfel, conform art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emis de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.

Conform art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ, instanța de contencios administrativ examinează cererea cu participarea reclamantului și pârâtului și/sau a reprezentanților acestora, în condițiile Codului de procedură civilă, cu unele excepții prevăzute de prezenta lege. La examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Potrivit art. 26 din Legea contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite. Instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

În esență, din înscrisurile atașate cauzei se atestă că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016, s-a dispus sancționarea cu concediere, a șefului secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului Național de Investigații, colonel de poliție - Corcodel Vladislav, pentru încălcarea prevederilor art. 9 alin. (2) lit. b) și d) Codul muncii, art. 26 alin (1) lit. c) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, faptă manifestată prin absența fără motive întemeiate de la serviciu de la 19 decembrie 2016 și până la data emiterii ordinului, în temeiul art. 47 alin. (1) lit. k) al Legii citate (pentru comiterea unei încălcări grave).

Conform art. 9 alin. (2) lit. b) și d) Codul muncii, salariatul este obligat să îndeplinească normele de muncă stabilite; d) să respecte disciplina muncii.

Potrivit art. 26 alin (1) lit. c) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute.

În conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. k) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, încetarea serviciului în Poliție, precum și a contractului individual de muncă al polițistului, poate avea loc pentru încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei încălcări grave.

La data de 27 ianuarie 2023, Corcodel Vladislav a depus în adresa Inspectoratului General de Poliție, o cerere prealabilă prin care a solicitat:

1) Dispunerea efectuării anchetei de serviciu suplimentare, întru stabilirea tuturor circumstanțelor și motivelor absenței sale de la serviciu în perioada decembrie 2016, prin prisma circumstanțelor noi apărute și anume adoptarea Ordonanței de scoatere a sa de sub urmărire penală din 22 aprilie 2021;

2) Evaluarea legalității și obiectivității anchetei de serviciu, desfășurate de către angajații Inspectoratului General al Poliției, soldată cu emiterea Ordinului nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016;

3) Anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016;

4) Repunerea lui Corcodel Vladislav în funcția deținută anterior sau în oricare altă, echivalentă cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu 30 decembrie 2016 până la momentul restabilii în funcție;

5) Achitarea tuturor drepturilor salariale (salariu de funcție, sporuri și indemnizații) care i se cuvin pentru perioada 30 decembrie 2016 - până în prezent.

Astfel, invocând că după expirarea termenului de 30 zile, nu i-a fost comunicat sau expediat nici un răspuns cu privire la rezultatele examinării cererii prealabile depuse, Corcodel Vladislav a depus prezenta acțiune.

Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 02 decembrie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Centru a admis parțial acțiunea depusă de Corcodel Vladislav și, respectiv anulat ordinul nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016, cu restabilirea lui Corcodel Vladislav în funcția deținută anterior sau într-o altă funcție echivalentă, cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu 30 decembrie 2016, până la momentul restabilirii în funcție, și cu încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Corcodel Vladislav, a drepturilor salariale în conformitate cu art. 90 alin. (2) Codul muncii.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Completul de judecată menționează că hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost contestată doar de către Inspectoratul General al Poliției, în partea în care pretențiile din acțiune au fost admise.

Astfel, instanța de apel va examina legalitatea și temeinicia actului judecătoresc contestat, în limita pretențiilor și argumentelor din apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

În drept, conform art. 208 alin. (1)-(5) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă, Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deși termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acțiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terț. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual. O acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni. O acțiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare.

Potrivit art. 209 alin. (1)-(3) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării

deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă. Pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

În continuare, instanța de apel subliniază că controlul judecătoresc al legalității actelor administrative reprezintă un mecanism esențial pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor împotriva eventualelor abuzuri ale administrației publice, fiind exercitat în condițiile stabilite de legea contenciosului administrativ. Acest control se realizează de către instanțele de judecată în temeiul prevederilor legale privind organizarea judecătorească.

Pentru o corectă înțelegere a modului de exercitare a acestui control, este necesară raportarea la conceptul de competență, pe baza căruia se stabilește autoritatea judiciară competentă. Finalitatea primordială a instituției contenciosului administrativ, consacrată de legiuitor, constă în contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, protejarea drepturilor persoanei în spiritul legii, asigurarea ordinii de drept și disciplinarea activității administrației publice.

Pornind de la dreptul subiectiv al persoanei vătămate, legiuitorul a consacrat posibilitatea oricărei persoane care se consideră lezată într-un drept recunoscut de lege, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea unei cereri în termenul legal, de a se adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a solicita anularea actului contestat, recunoașterea dreptului pretins și repararea prejudiciului suferit.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că sediul Inspectoratului General al Poliției se află în municipiul Chișinău, astfel că, în conformitate cu art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ, competența de examinare a prezentei acțiuni în contencios administrativ revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În contextul celor remarcate supra, instanța de apel statuează că actul administrativ individual – ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016, constituie act defavorabil reclamantului, acțiunea dedusă judecății este una în anulare, rezultând din prevederile art. 206 Cod administrativ, Corcodel Vladislav este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ,

a depus acțiunea în termen și cu respectarea competenței, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod administrativ, la caz nu sunt, din care motive, acțiunea este admisibilă și pe cale de consecință se va purcede la examinarea pe fond a acesteia.

Totodată, cu referire la obiecțiile și argumentele apelantului despre inadmisibilitatea acțiunii în cauză, prin prisma art. 207 alin. (2) lit. a) Cod administrativ, instanța subliniază că, într-adevăr, anterior depunerii prezentei acțiuni, Corcodel Vladislav a contestat în instanță ordinul nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016, care s-a soldat cu respingerea acțiunii, soluție judecătorească menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022.

Cu toate acestea, prezenta acțiune are temeiuri diferite față de cauza din 2017, bazându-se în esență pe ordonanța din 22 aprilie 2021, prin care Corcodel Vladislav a fost scos de sub urmărire penală. De altfel, această împrejurare nu a fost analizată anterior și nu poate fi considerată judecată definitiv în sensul art. 207 alin. (2) lit. a) Cod administrativ.

În continuare, reiterând aspectele relevante aspectului cauzei, instanța de apel reține că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016, s-a dispus sancționarea disciplinară cu eliberarea din funcția deținută a șefului secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului Național de Investigații colonel de poliție - Corcodel Vladislav, pentru încălcarea prevederilor art. 9 alin (2) lit. b) și d) Codul muncii, art. 26 alin (1) lit. c) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, faptă manifestată prin absența fără motive întemeiate de la serviciu de la 19 decembrie 2016 și până la data emiterii ordinului, în temeiul art. 47 alin (1) lit. k) al Legii citate (pentru comiterea unei încălcări grave).

Temei pentru emiterea ordinului menționat a constituit faptul că la 19 decembrie 2016, în Cancelaria Direcției inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției cu nr. 14/271, a fost înregistrat raportul de autosesizare, cu privire la neprezentarea la serviciu fără motive întemeiate la 19 decembrie 2016, a șefului Secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații al IGP, colonel de poliție Corcodel Vladislav.

De asemenea, s-a reținut că la 20 decembrie 2016, în Cancelaria DIE a IGP, cu nr. 4772 a fost înregistrată cererea lui Corcodel Vladislav, prin care solicită încetarea serviciului în poliție, în legătură cu unele probleme de ordin personal. Însă, examinându-se conținutul cererii, s-au desprins bănuieli că semnătura aplicată de titularul acesteia nu i-ar aparține, motiv pentru care s-a dispus examinarea veridicității acesteia prin prisma anchetei de serviciu.

Totodată, în cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit că la 15 decembrie 2016, de către procurorul în Procuratura Anticorupție - Furtună Victoria, a fost pornită

cauza penală nr. *****, conform elementelor componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal ”*Corupere pasivă, în proporții deosebit de mari*”, în comiterea căreia se învinuiesc angajații poliției din cadrul INI al IGP, locotenent-colonel de poliție Busuioc Octavian și colonel de poliție Corcodel Vladislav.

În cadrul anchetei de serviciu enunțate, a fost stabilit că colonelul de poliție - Corcodel Vladislav, la 19 decembrie 2016 și până la data emiterii ordinului, nu s-a prezentat la serviciu, fapt confirmat prin explicațiile depuse de către șeful Direcției nr. 3 a INI al IGP, colonel de poliție Bacoș Alexei, precum și de către unii angajați ai Direcției nr. 3 a INI al IGP, maior de poliție Ghidirimschi Andrei, căpitan de poliție Axenti Igor, căpitan de poliție Coropcean Vladimir și căpitan de poliție Condrea Alexandru.

S-a mai stabilit că conform tabelului de evidență a efectivului Direcției nr. 3 a INI al IGP, aprobat prin semnătura șefului Direcției în referință, colonel de poliție Bacoș Alexei, se confirmă lipsa pentru zilele de muncă, din 19 decembrie 2016 și până la data emiterii ordinului a colonelului de poliție Corcodel Vladislav.

În cadrul aceleiași anchete s-a constatat că, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor, la 23 decembrie 2016, DIE a IGP a solicitat de la Serviciul medical al MAI informații referitor la faptul aflării în concediu medical a colonelului de poliție Corcodel Vladislav.

Prin răspunsul cu nr. 17/1-1019 din 27 decembrie 2016, Serviciul medical a informat că angajatul Corcodel Vladislav, în perioada anului 2016 și până la data emiterii ordinului, nu s-a aflat în concediu medical.

Potrivit celor reflectate în ancheta de serviciu, fiind necesară chestionarea lui Corcodel Vladislav, prin scrisorile cu aviz recomandat nr. 34/14-2009 din 21 decembrie 2016, au fost expediate trei citații la adresele (*mun. Chișinău, str. *****, *****, *****, mun. Chișinău, str. *****, *****, mun. Chișinău, str. *****, 14*), pentru a fi prezent la 28 decembrie 2016, ora 08:00, în sediul IGP al MAI, cu privire la oferirea unei explicații referitoare de neprezentarea sa la serviciu, începând cu 19 decembrie 2016 și până la data emiterii ordinului, însă, reclamantul nu s-a prezentat.

În alt sens, în cadrul anchetei de serviciu s-a indicat că cererea lui Corcodel Vladislav din 20 decembrie 2016, nu a fost depusă de titular, precum și înscrisurile de pe cererea lui Corcodel Vladislav nu au fost efectuate de către acesta.

În vederea stabilirii autenticității semnăturii aplicate de titular pe cererea sa, prin scrisoarea cu nr. 34/14-2007, din 21 decembrie 2016, în adresa Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare a fost expediată cererea vizată prin care solicită încetarea serviciului în poliție, în legătură cu unele probleme de ordin personal.

La 22 decembrie 2016, cu nr. 34/12/1-S-11179, conform răspunsului recepționat prin raportul de constatare tehnico-științifică a fost constatat că, semnătura din numele lui Corcodel Vladislav nu a fost aplicată pe cererea în referință de titular.

Într-un final, la 23 decembrie 2016, cererea din numele lui Corcodel Vladislav și materialele acumulate au fost expediate în adresa Procuraturii Anticorupție pentru examinare conform prevederilor art. 274 Cod de procedură penală.

În cadrul anchetei de serviciu autoritatea publică a constatat faptul că Corcodel Vladislav ar fi încălcat disciplina de serviciu, exprimată prin lipsa de la serviciu în perioada 19 decembrie 2016 - 30 decembrie 2016, neinformarea șefilor nemijlociți despre motivul neprezentării, ceea ce constituie o încălcare gravă atât a normelor Codului muncii, cât și a clauzelor contractuale prevăzute în contractul individual de muncă încheiat între colonelul de poliție Corcodel Vladislav și șeful IGP (angajator).

În opinia autorității pârâte, aceste încălcări dovedesc atitudinea iresponsabilă față de îndeplinirea obligațiunilor de serviciu de către Corcodel Vladislav, fapt ce a constituit temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere.

Totodată, din susținerea poziției lui Corcodel Vladislav, instanța reține că, activitatea acestuia ar fi declanșat persecutarea sa, a membrilor familiei, rudelor și cunoștințelor apropiate, prin intentarea în privința acestuia a mai multe dosare penale, iar presupunând că viața și sănătatea sa sunt puse în primejdie, a fost determinat de a se retrage/refugia într-un loc sigur, motiv pentru care nu s-a putut prezenta la serviciu.

În context, potrivit ordonanței Procurorului în Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale - Căruceru Vladislav, din 22 aprilie 2021 (*în cadrul cauzei nr. *****, în privința lui Corcodel Vladislav, pornită la 30 septembrie 2016 de către Procuratura Anticorupție, în baza art. 330^2 Cod penal, la care au fost conexate cauzele penale nr. *****, pornită în baza art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, nr. *****, pornită în baza art. 46, 324 alin. (3) lit. c) Cod penal, nr. *****, pornită în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la care a fost conexată cauza penală nr. *****, pornită în baza art. 325 alin. (3) lit. b) Cod penal, nr. *****, pornită în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, nr. *****, pornită în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, nr. *****, pornită în baza art. 324 alin. (1) și art. 325 alin. (1) Cod penal, nr. *****, pornită în baza art. 325 alin. (3) lit. a) Codul penal și cauza penală nr. *****, pornită în baza art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal),* s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Corcodel Vladislav, pe motivul inexistenței faptei infracționale prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu clasarea cauzei penale nr. *****.

Pentru a dispune astfel, *inter alia*, s-a formulat concluzia că „în prezentul caz s-a acționat analogic celor în privința cărora s-au făcut intervenții de modificare, întregul raționament avut în vedere de cei responsabili de investigarea cazului s-a fundamentat doar pe ideea de a demonstra vinovăția lui Corcodel Vladislav și pe probe administrate cu încălcarea gravă a normelor procedurii penale, care să dovedească existența infracțiunilor de îmbogățire ilicită și de corupere pasivă, astfel cum sunt acestea incriminate de Codul penal. Concluzionând cele arătate, este de reținut că probatoriul administrat în cauză, reprezintă nu altceva decât prezumții de fapt care depășesc orice limită, fiind nu doar excesive, dar arbitrare și, respectiv, nu poate forma convingerea asupra existenței în acțiunile lui Corcodel Vladislav a faptelor infracționale de mai sus, impunându-se scoaterea acestuia de sub urmărire penală.”

În lumina celor descrise, instanța de apel reține că atât din explicațiile reclamantului, cât și din conținutul ordonanței Procurorului din 22 aprilie 2021, rezultă cert că Corcodel Vladislav a avut temei să considere că asupra sa au fost dispuse măsuri aflate la limita legalității, iar pentru a-și proteja integritatea, acesta a fost nevoit să se retragă într-un loc sigur, ceea ce și l-a împiedicat să se prezinte la serviciu pe perioada menționată în ordinul de concediere.

În aceste condiții, Completul de judecată constată că prima instanță a analizat în mod corespunzător probele și argumentele părților, inclusiv conținutul ordonanței Procurorului din 22 aprilie 2021 și a reținut corect circumstanțele ce au determinat absența reclamantului de la serviciu în perioada 19 decembrie 2016 – 30 decembrie 2016.

De asemenea, reieșind din probatoriul depus la dosar, instanța de apel constată că Corcodel Vladislav a dovedit motivele neprezentării sale la serviciu, fapt rezultând nemijlocit din acțiunile întreprinse față de reclamant/intimat, a căror ilegalitate a fost stabilită ulterior, în cadrul anchetelor suplimentare, aspecte confirmate inclusiv de constatările cuprinse în ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a intimatului.

În altă ordine de idei, instanța de apel apreciază oportun să sublinieze că atât la sesizarea prealabilă, cât și în cadrul procedurilor judiciare, autoritatea pârâtă nu a oferit un răspuns corespunzător argumentelor invocate de reclamantul Corcodel Vladislav. În referință și cererea de apel depuse, pârâtul nu a dezbătut motivele invocate de reclamant, în legătură cu cauzele penale intentate împotriva sa și cu măsurile speciale de investigație la care a fost supus, care au determinat lipsa sa de la serviciu.

Totodată, este de o importanță majoră ca autoritatea publică să explice și să probeze temeinic motivele pentru care respinge circumstanțele noi, stabilite ulterior, care nu puteau fi cunoscute în cadrul anchetei de serviciu inițiale din 2016, acestea fiind descoperite și confirmate abia în anul 2021.

Or, având în vedere situația specifică a reclamantului și circumstanțele ce au determinat absența sa de la serviciu, instanța constată că apelantul nu a ținut cont de dreptul lui Corcodel Vladislav la muncă și nu a desfășurat o anchetă de serviciu completă, ținând cont de toate împrejurările relevante, inclusiv cele reflectate în ordonanța procurorului, or, lipsa unei motivări obiective a poziției autorității publice confirmă temeinicia motivelor reclamantului pentru absența de la serviciu.

Suplimentar celor expuse, instanța constată că apelantul nu a argumentat în cererea de apel, necesitatea aplicării în privința reclamantului, a celei mai severe sancțiuni disciplinare, precum și motivele din care nu a fost luată în considerare o altă măsură disciplinară în condițiile explicate de Corcodel Vladislav.

În aceeași ordine de idei, Completul reiterează că raporturile juridice de muncă trebuie să se desfășoare într-un cadru legal, pentru a fi respectate drepturile și îndatoririle, precum și interesele legitime ale ambelor părți. În acest cadru, cercetarea disciplinară prealabilă aplicării sancțiunii contribuie în mare măsură la prevenirea unor măsuri abuzive, nelegale sau nefondate, dispuse de angajator, profitând de situația sa dominantă.

Cu privire la câmpul de aplicare al principiilor unui proces echitabil, Completul amintește că prin hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în cauza *Le Compte, Van Leuven și De Meyere vs Belgia*, §51, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că procedurile disciplinare intră sub incidența articolului 6§1 din Convenție în materie de echitate a procesului și de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială.

Totodată, Curtea Europeană a menționat că, atunci când autoritățile publice investite cu atribuții de cercetare a abaterilor disciplinare și de sancționare a acestora nu îndeplinesc exigențele unei instanțe independente și imparțiale, legislația statului trebuie să permită accesul la o instanță judecătorească care prezintă toate garanțiile prevăzute de articolul 6 din Convenție (*Frankowicz v. Polonia*, 16 decembrie 2008, § 60, și *Chaudet v. Franța*, 29 octombrie 2009, § 36).

Curtea Europeană a arătat în cauza *De Geouffre de la Pradelle vs Franța* (*16 decembrie 1992, § 34*) faptul că este necesar ca legislația națională să asigure fiecărei persoane „o posibilitate clară și concretă de a contesta un act ce constituie o ingerință în drepturile sale”.

Din conținutul normelor legale citate mai sus, urmează că răspunderea disciplinară poate fi angajată numai dacă sunt întrunite toate elementele constitutive ale abaterii; absența oricăreia dintre ele face ca abaterea și, pe cale de consecință, răspunderea să nu poată exista.

De altfel, în condițiile speței, nici în prima instanță și nici în instanța de apel, nu a fost demonstrată încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu sau gravitatea abaterii comisă de către Corcodel Vladislav, după cum statuează art. 9 alin. (2) lit. b) și d) Codul muncii, art. 26 alin (1) lit. c) în coroborare cu art. 47 alin. (1) lit. k)

al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, care să fortifice sancțiunea aplicată de către partea pârâtă/apelantă.

Mai mult ca atât, potrivit practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1 din Convenție, include dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor (*Artico vs Italia, 13 mai 1980, și Dumitru Popescu vs România, 26 aprilie 2007*).

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 6 din Convenție impune instanței obligația de a analiza efectiv temeiurile, argumentele și propunerile de probatoriu ale părților, fără a decide a priori asupra pertinenței acestora (*Perez vs Franța și Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994*). În subsidiar, dreptul la o instanță include nu doar dreptul de a introduce o acțiune, ci și dreptul de a obține soluționarea litigiului de către o instanță (*Parohia greco-catolică Lupeni și alții vs România [MC], 29 noiembrie 2016*).

Astfel, conform practicii CtEDO, în cadrul unui proces echitabil, instanța are obligația de a examina efectiv problemele esențiale supuse aprecierii sale și nu se poate limita doar la adoptarea motivelor și concluziilor părților.

Având în vedere aceste considerente și constatările expuse anterior, instanța de apel apreciază ca întemeiată soluția instanței de fond și, anume că ordinul nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară lui Corcodel Vladislav, urmează a fi anulat.

De asemenea, Completul de judecată susține concluziile instanței de fond cu privire la efectele anulării ordinului nr. 686 ef. din 30 decembrie 2016 și anume, restabilirea reclamantului Corcodel Vladislav în funcția deținută anterior sau într-o altă funcție echivalentă, cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu 30 decembrie 2016, până la momentul restabilirii în funcție, precum și încasarea drepturilor salariale în conformitate cu art. 90 alin. (2) Codul muncii, or, actul administrativ anulat nu mai produce efecte juridice din momentul emiterii lui.

Cu referire la argumentele Inspectoratului General al Poliției cu privire la legalitatea actului administrativ contestat, prin prisma caracterului definitiv al deciziilor judecătorești emise anterior, instanța de apel menționează că potrivit art. 145 Cod administrativ, un act administrativ individual legal defavorabil poate fi revocat, în tot sau în parte, cu efect pentru viitor, chiar și după ce a devenit incontestabil, cu excepția cazului când ar trebui emis un nou act administrativ cu același conținut sau când revocarea nu se admite din alte motive.

În context, încheierea instanței de judecată din 08 noiembrie 2023, a subliniat faptul că temeiurile de drept invocate în prezenta acțiune diferă de cele examinate anterior. Totodată, instanțele naționale precedente nu s-au pronunțat asupra ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și de reabilitare, inclusiv pe motivul că ordonanța respectivă nu fusese emisă.

Astfel, având în vedere că ordonanța de încetare a urmăririi penale din 22 aprilie 2021 a trecut controlul legalității de către Procurorul General și judecătorul de instrucție, aceasta a devenit definitivă și irevocabilă, având valoarea lucrului constat. Ordonanța a relevat că reclamantul Corcodel Vladislav a fost victima unor fabricări de dosare și a unei învinuiri neîntemeiate, fiind persecutat timp de peste patru ani.

De asemenea, hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 28 februarie 2023, decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2023 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 12 martie 2025 au confirmat cert că reclamantul a fost victima unor persecutări ilegale.

În aceste condiții, Completul de judecată consideră irelevantă observația Inspectoratului General al Poliției potrivit căreia reclamantul ar fi redat argumente identice cu cele din cererea de revizuire din 21 iulie 2021 și recursul din 24 iunie 2022, respinse definitiv prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022.

De altfel, în situația în care se constată circumstanțe noi, care explică și justifică la caz motivele pretinsei abateri disciplinare, chiar dacă aceasta nu a fost comisă cu vinovăție sau intenție, există premise legale pentru a admite cerințele formulate de reclamant. *Inter alia*, art. 20 din Constituția Republicii Moldova prevede expres că: ”orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție”.

De asemenea, instanța de apel consideră irelevantă descrierea în cadrul prezentului proces, a argumentelor cu privire la motivele emiterii ordinului de sancționare și anume, lipsa de la serviciu a lui Corcodel Vladislav, or, atât din explicațiile în cadrul procesului judiciar, cât și din constatările efectuate de către organele de drept în cadrul anchetelor desfășurate pe marginea problemei reclamantului/intimat, s-a constatat că acesta a fost victima unor acțiuni abuzive, fiind persecutat și având temeri reale pentru viața și sănătatea sa, într-un final fiind nevoit să se eschiveze de la prezentarea în fața factorilor de decizie.

În acest sens, este relevant art. 26 din Constituție, care prevede că, dreptul la apărare este garantat, iar fiecare persoană are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

Respectiv, neprezentarea reclamantului la serviciu, în contextul circumstanțelor constatate ulterior, care au favorizat scoaterea lui Corcodel Vladislav de sub urmărire penală pe motivul că fapta imputată nu a fost comisă de acesta, reprezintă nu altceva decât un act de autoapărare, destinat să prevină continuarea persecutării, reducerea la tăcere și condamnarea ilegală în perioada respectivă.

Analizând înscrisurile cauzei în raport cu fapta disciplinară reținută de Inspectoratul General al Poliției în sarcina lui Corcodel Vladislav, Completul

judiciar specializat conchide că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare emis în privința lui Corcodel Vladislav, este ilegal și neîntemeiat, just fiind anulat de prima instanță.

O altă încălcare admisă de angajator în procesul de efectuare a anchetei de serviciu în privința lui Corcodel Vladislav, o constituie și faptul că angajatorul nu a motivat ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, în special, a omis să-și argumenteze soluția de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de destituire din funcție.

Completul remarcă, că norma art. 31 Cod administrativ, stabilește principiul potrivit căruia, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În detalierea acestui principiu, vine și norma art. 118 alin. (1) Codul administrativ, care statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că, motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Prevederile alin. (3) al aceluiași articol prevede că, motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Din conținutul ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare în privința lui Corcodel Vladislav, urmează că în motivarea soluției de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de destituire, angajatorul a reținut caracterul încălcărilor comise, gravitatea urmărilor, atitudinea funcționarului vamal vizat și caracteristica acestuia de la locul de muncă, însă, aceste mențiuni în nici un mod nu confirmă respectarea cerințelor de motivare a ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Se atestă, că la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de destituire din funcție, angajatorul urmează să motiveze, prin prisma principiului proporționalității, aplicarea unei astfel de sancțiuni.

Această concluzie derivă din norma art. 29 Cod administrativ, care statuează că orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Totodată, art. 137 Cod administrativ reglementează că în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Completul enunță că proporționalitatea, constituie un element obligatoriu care reflectă în aplicare principiul legalității activității administrative. Controlul judiciar efectiv obligă instanța de contencios administrativ să verifice respectarea acestei axiome legale de către autoritățile publice.

În special art. 225 Cod administrativ, prin care se definesc limitele controlului judiciar, arată că verificarea implementării și respectării dreptului discreționar de către autoritatea publică se limitează la analiza modului în care autoritatea publică: a) a exercitat discreția; b) ia în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale de apreciere; d) a folosit dreptul discreționar în conformitate cu scopul pentru care este acordat prin lege.

Sub acest aspect, se constată că Inspectoratul General al Poliției nu a argumentat aplicarea celei mai severe sancțiuni disciplinare aplicate în privința lui Corcodel Vladislav, prin prisma principiului proporționalității, invocând în motivarea aplicării acestui principiu, doar teze generale, care nu au fost raportate la obiectul încălcărilor pretins admise de reclamant. Or, potrivit înscrisurilor administrate la dosarul administrativ, Corcodel Vladislav anterior nu a fost sancționat disciplinar, la locul de muncă fiind caracterizat pozitiv.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel conchide că, prima instanța just a stabilit circumstanțele cauzei și a aplicat normele legale, ajungând la concluzia cu

privire la admiterea acțiunii, iar careva temei legal pentru casarea hotărârii n-a fost stabilit în instanța de apel.

Suplimentar, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, iar instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor.

De altfel, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că utilizând calea de atac - apelul, Inspectoratul General al Poliției nu a prezentat probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Din raționamentele menționate mai sus și având în vedere faptul că, prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, aplicând și interpretând corect normele legale, iar cererea de apel declarată de Inspectoratul General al Poliției este neîntemeiată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge apelul și a menține hotărârea contestată.

În altă ordine de idei, Completul de judecată consideră necesar de a se expune și cu referire la pretențiile sesizate de către Corcodel Vladislav în cadrul instanței de apel, în privința drepturilor sale salariale în conformitate cu art. 90 alin. (2) Codul muncii.

Astfel, într-adevăr, din momentul pronunțării hotărârii instanței de fond și până la momentul de față, au survenit evenimente care se referă nemijlocit la fondul cauzei, or, la 22 iulie 2025, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a declarat neconstituțional textul „*într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului*” din art. 90 alin. (2) lit. a) Codul muncii, privind plafonarea despăgubirilor pentru concediere ilegală, dispunând totodată că până la modificarea legii, instanțele vor stabili despăgubirile în funcție de prejudiciul efectiv suferit, ținând cont de circumstanțele fiecărui caz.

Cu toate acestea, este de remarcat faptul că intimatul nu a exercitat calea de atac în termen legal împotriva hotărârii primei instanțe, formulând pretenții față de actul judecătoresc în cadrul procedurii de apel declanșată la cererea Inspectoratului General al Poliției, or, potrivit principiului disponibilității și art. 361 Cod procedură civilă, instanța de apel rejudecă cauza doar în limitele apelului declarat.

Respectiv, intimatul nu poate formula pretenții proprii cu privire la modificarea hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 decembrie 2024, pe calea unei simple intervenții în apelul altei părți, în lipsa unei cereri proprii de apel.

Pe altă undă de idei, Completul de judecată consideră oportun de a explica intimatului că, aspectul cu privire la respingerea cererii sale de modificare a hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 decembrie 2024, prin prisma hotărârii Curții Constituționale, nu-l privează de dreptul de a acționa în vederea apărării drepturilor sale, în contextul în care prima instanță a stabilit în dispozitiv că urmează a fi restabilite drepturile salariale ale intimatului în corespundere cu art. 90 alin. (2) din Codul muncii, fără a specifica cuantum sau perioadă, ceea ce presupune că urmează a fi aplicate prevederile legale, valabile la momentul executării hotărârii contestate la caz.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 decembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Mîra Ghenadie

Judecători Sîrbu Victoria

Cașcaval Andrei